

Kolejny okręt podwodny Niemiec dla reżimu Izraela

4 maja 2013

Izrael w tym roku odda do służby piąty okręt podwodny klasy Delfin, który jest zdolny do przenoszenia i wystrzeliwania ładunków nuklearnych. Nowa jednostka, podobnie jak poprzednie tego typu okręty dla Izraela została zbudowana w Niemczech, w stoczni w Kilonii. Stocznia ta ma kontrakt na budowę szóstego takiego okrętu, który według międzynarodowej umowy ma "zapewnić bezpieczeństwo Izraela".

Okręt został nazwany INS Rahav, od imienia opisywanego w Talmudzie demona, morskiego potwora. Po całkowitym wyposażeniu i odbyciu wszystkich testów koszt budowy okrętu wyniesie 500 milionów dolarów. Wejdzie on do służby izraelskich marynarki wojennej pod koniec 2013 roku i będzie jak dotychczas najdroższą i najnowocześniejszą bronią Izraela.

"INS Rahav jest jednym z najbardziej zaawansowanych okrętów podwodnych na świecie" – oświadczyło ministerstwo obrony Izraela w „Jerusalem Post”. Uroczysta inauguracja okrętu zgromadziła przedstawicieli izraelskiej armii z dyrektorem generalnym Ministerstwa ds. Wojskowych generałem Udi Shanim na czele oraz urzędników niemieckich.

W czerwcu 2012 roku gazeta „Der Spiegel” raportowała, że Niemcy mają ogromny wkład we wzmocnienie nuklearnej siły Izraela. Według magazynu okręty dostarczane Izraelowi przez Niemcy zdolne są do wyrzucania izraelskich rakiet dalekosiężnych Popeye Turbo SLCM, które prawdopodobnie uzbrojone są w głowice nuklearne. Rakiety te mają zasięg do 1500 km i ładowność 200 kg. Pierwsze tego typu rakiety odpalone zostały w 2002 roku na Oceanie Indyjskim. Linia wybrzeża Izraela wynosi 273 km. Według ekspertów nie ma drugiego kraju, którego wybrzeża na tak małym dystansie

broniłoby tyle jednostek podwodnych.

„Okrety podwodne są ważnym strategicznym narzędziem IDF. Państwo Izrael gotowe jest do działania na morzu, lądzie i w powietrzu by zapewnić bezpieczeństwo swoim obywatelom” – powiedział premier Benjamin Netanjahu agencji Associated Press. Niemcy zaczęły dostarczać Izraelowi okręty podwodne po pierwszej wojnie w Zatoce Perskiej.

Dozbrajanie Izraela finansowane jest z kieszeni niemieckich podatników. Dwa pierwsze okręty klasy Delfin przekazane zostały za darmo, trzeci z 50-procentowym dofinansowaniem niemieckim. Niemcy opłacili także jedną trzecią kosztów budowy czwartego i piątego okrętu. Czwarty z nich, INS Tannin otworzył serię okrętów klasy Delfin II, które wykorzystują technologię pozwalającą na odpalenie silników spalinowo-elektrycznych bez tlenu atmosferycznego w trakcie długiego zanurzenia.

W marcu 2012 Niemcy i Izrael podpisały umowę na dostarczenie szóstego, ostatniego okrętu klasy Delfin II. Berlin dołoży 135 milionów euro do wartej 600 milionów budowy. „Niemcy mogą być dumne z tego, że przez wiele lat zapewniają bezpieczeństwo istnienia Izraela” – powiedział gazecie Der Spiegel izraelski minister obrony Ehud Barak w 2012 roku.

Oficjalnie Niemcy „nie mają pojęcia” o militarnym programie atomowym Izraela i ewentualnym rozmieszczeniu głowic na okrętach przez nich dostarczonych. Jednak według Der Spiegel kilku wysokich wojskowych urzędników niemieckich nie ma wątpliwości, że Izrael będzie używał tych okrętów do przenoszenia głowic nuklearnych. W czerwcu 2012 roku były niemiecki sekretarz stanu Lothar Rühl w rozmowie z Der Spiegel powiedział, że “zawsze zakładano wdrożenie przez Izrael wyposażenia nuklearnego na okrętach podwodnych a także dyskutowano o tej kwestii z izraelskim wojskiem”. Według dokumentów uzyskanych przez dziennikarzy, rząd niemiecki był świadomy izraelskiego programu atomowego już od 1961 roku.

Najnowsze dowody na to pochodzą z archiwum niemieckiego MSZ z 1977 roku. Mówią one o dyskusji na temat programu jądrowego Izraela pomiędzy ówczesnym izraelskim ministrem spraw zagranicznych Moshe Dayanem i niemieckim kanclerzem Helmutem Schmidtem.

Izrael nigdy nie podpisał Paktu o Nierozprzestrzenianiu Broni Jądrowej. Pomimo stałej presji społeczności międzynarodowej, Izrael uznał, że zagraża to jego bezpieczeństwu narodowemu. Eksperci twierdzą, że Izrael posiada kilkaset głowic nuklearnych, jednak nie jest on uważany jako "kraj nuklearny".

Źródło: [Autonom](#)